

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla **felperes neve** (felperes címe) **felperesnek** - az OIT Hivatal Módszertani és Jogi Képviselési Főosztály által képviselt **alperes neve** (alperes címe) **alperes** ellen bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt folyamatba tett perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2007. május 3. napján kelt P.20.028/2006/30. szám alatti részítéletével szemben a felperes által 31. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

RÉSZÍTÉLETET:

Az ítéltábla a megyei bíróság részítéletét helybenhagyja.

A részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott részítéletében a felperes 1.933.621.- Ft és ezen összeg törvényes mértékű kamatainak - bírósági jogkörben okozott kártérítés jogcímén történő megfizetésére vonatkozó - keresetét elutasította.

Részítéletének indokolása szerint elsődlegesen az alperes által előterjesztett pergátló kifogást vizsgálta. A felperes a alperest 5.425.425.- Ft és járulékai iránt beperelte, amely perben kijelölés alapján a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság járt el P.20.124/2006. szám alatt. E perben a keresetlevél 2005. december 13. napján kelt. A kereset ténybeli és jogi alapját a felperes arra alapította, hogy megítélése szerint a téves ítélet alapján öt évre visszamenően nem számolhatott el a volt munkáltatójának költségeket. A jogerős ítéletek tévesen a költségátalányt munkabérnek minősítették, a megítélt összeget az APEH munkabérnek minősítette és levonta utána a személyi jövedelemadót. Így a felperesnek munkabérből kellett fedeznie a felmerült költségeit, a kárát ez okozta.

A perfüggőség a megyei bíróság megítélése szerint nem áll fenn. Jelen ügy korábban indult, mint a hivatkozott per és nem ugyanazon jog iránt.

Álláspontja szerint a bírósági jogkörben okozott kár megtérítésére csak akkor kerülhet sor, ha a kártérítés általános és különös feltételei adottak (Ptk.339.§. /1/ bekezdés és 349.§. /1/ bekezdés. Az alperes jogellenes magatartását a bírósági tevékenységgel összefüggő kár tényét és mértékét, az okozati összefüggést a károsultnak kell bizonyítania.

A felperes a 647.113.- Ft és ennek 1998. július 27. napjától járó törvényes mértékű kamatainak megfizetésére vonatkozó kártérítési igényét arra alapította, hogy az alperes a 3.Mf.20.596/1997. számú perben jogellenesen és felróhatóan utasította el a felperes keresetét, nem értékelve a munkáltató terhére azt, hogy irodájából tűnt el az irat. Álláspontja szerint a munkáltató felel mindazon követelésért, amit beszedett, vagy amit beszedni elmulasztott.

Az alperes elévülési kifogására figyelemmel a megyei bíróság ezen kártérítési igény vonatkozásában először azt vizsgálta, hogy a perbeli követelés elévült-e, mivel az elévült követelés bírósági úton nem érvényesíthető, ezért a bíróság a keresetet érdemben nem bírálhatja el.

A csatolt iratok alapján megállapította, hogy a Zalaegerszegi Munkaügyi Bíróság 2.M.388/1996., illetve az alperes 3.Mf.20.596/1997/3. számú jogerős ítéletet a felperes 1998. július 27-én átvette, amely időponttól a keresetlevél benyújtásáig több mint öt év eltelt anélkül, hogy a felperes a Ptk.327.§. /1/ bekezdése szerinti elévülést megszakító cselekmény megtörténtét igazolta volna.

A felperes fennmaradó kártérítési igénye a Zalaegerszegi Munkaügyi Bíróság 1.M.7/2001/14. és a alperes 3.Mf.20.239/2002/3. sorszámú ítéletével kapcsolatos.

A Zalaegerszegi Munkaügyi Bíróság 1.M.7/2001. számú perében a kirendelt könyvszakértő alap- és kiegészítő szakvéleményét ítélezése alapjául elfogadta és ez alapján állapította meg a felperest megillető munkabér összegét. A bíróság a speciális szakismeretet igénylő jelentős ténymegállapításához szakismerettel rendelkező könyvszakértőt vett igénybe. A szakértő felé a felperes is kérdéseket intézhetett, a szakértői vélemény kiegészítésére is sor került. A szakértő a kitűzött tárgyaláson a felek kérdéseit, észrevételeit megválaszolta. A munkáltató a szakértői véleményt elfogadta, a felperes további szakértői bizonyítást kért. Munkaügyi bíróság a könyvszakértő alap- és kiegészítő szakvéleményét aggálytalannak ítélte, és a felperes további bizonyítási indítványát elutasította.

A felperes által előadottak a bíróság jogellenes magatartásának, így az alperes kártérítési felelősségének megállapítására nem alkalmasak, mivel a Bszi.7.§-a értelmében a bíróság határozata mindenkire kötelező. Az alperes jogerős döntése minden más később eljáró szervet köti. A felperes bizonyítási indítványának elutasításakor a megyei bíróság megalapozottan hivatkozott arra, hogy a kellően megindokolt szakértői vélemény vitatása önmagában nem teszi aggályossá a szakértői véleményt, és nem teremt alapot más szakértő kirendelésére. Jogalkalmazási, jogértelmezési hibát a felperes állított, de nem bizonyított. Így a 173.582.- Ft és kamata iránti igényt a bíróság elutasította.

Nem találta alaposnak a felperes 812.926.- Ft-vel kapcsolatos kártérítési igényét sem, amely a fenti számú perrel kapcsolatos, mégpedig a szakértő által megállapított leírt követelések összegét foglalja magában. A korábbi munkaügyi perben a munkaügyi bíróság részletesen számot adott arról, miért nem fogadta el a felperes hivatkozását a leírt hitelekkel kapcsolatban. Részletesen megindokolta, hogy a munkáltatót nem terhelte olyan kötelezettség, hogy a felperes hozzájárulását a leírás vonatkozásában kikérje. A leírás során a munkáltató a vonatkozó pénzügyi előírásoknak megfelelően járt el.

Megítélése szerint a felperes által sérelmezett jogerős ítélet rendelkezésére és annak alapjául szolgáló tényállásra kártérítési igényt e körben sem lehet alapítani. A kártérítési per nem irányulhat a jogerős ítélet felülbírálására, nem szolgálhat rendkívüli jogorvoslati eszközként, nem léphet a Pp.XIV. fejezetében szabályozott felülvizsgálat helyébe.

Az alperes kártérítési felelősségét nem alapozza meg a felperes arra való hivatkozása sem, hogy a döntéssel nem ért egyet. Jogellenesség hiányában a bíróság a 812.926.- Ft és kamata iránti igényt is elutasította.

A megyei bíróság nem találta alaposnak a felperes 300.000.- Ft perköltség és kamata megfizetésére vonatkozó keresetét sem.

A jogerős ítélet az elsőfokú pertárgy értékhez, a fellebbviteli eljárás pertárgy értékéhez viszonyítva határozta meg a pernyertesség-pervesztesség arányában a felperest terhelő perköltség összegét. Indokolási kötelezettségének az Mf.20.239/2002/3. számú ítélet, a Pp.221.§. /1/ bekezdése alapján teljes körűen eleget tett. A jogerős ítélet a pernyertesség-pervesztesség arányának megfelelően állapította meg a Pp.81.§. /1/ bekezdése alapján a felperest első- és másodfokon terhelő összegét. Jogellenesség hiányában a kártérítési követelés alaptalan.

A megyei bíróság a kifejtett indokok alapján a felperes keresetét elutasította, egyben a Pp.213.§. /2/ bekezdése alapján részíteletet hozott.

A részítelet ellen a felperes fellebbezést nyújtott be, melyben kérte a megyei bíróság ítéletének megváltoztatását és keresetének való teljes helyt adást.

Fellebbezésének indokolásául előadta, tévesen állapította meg a megyei bíróság, hogy a 3.Mf.20.596/1997. számú perrel kapcsolatos 647.113.- Ft igénye elévült. Nem értett egyet azzal sem, hogy az Mf.20.239/2000. számú perben a munkáltató hanyagsága miatt eltűnt iratok következtében 173.508.- Ft-ot nem ítélték meg részére, illetve a volt munkáltató a felperes megkérdezése nélkül behajthatatlannak nyilvánított 812.926.- Ft összegű követelést. Tévesen fogadták el a korábbi ügyben eljáró bíróságok a beszerzett szakértői véleményt.

Megalapozatlanul kötelezte őt az alperes a folyamatban volt munkaügyi perben 300.000.- Ft perköltség megfizetésére is.

Kiemelten hivatkozott arra, hogy a bíróságnak kellett volna döntenie arról, ha egy szerv kizárólagosan őriz iratokat és azokat elveszíti - betörés nem történt -, így a bírósági ítéletek nem hajthatóak végre, a megsemmisülésről bizonyíték nincs, ki a felelős, aki az iratokat elveszítette, megsemmisítette, avagy a teljes mértékben vétlen, aki hozzá nem férhetett az iratokhoz. A bíróság meg sem értette a kereset ezen részét, így ezekkel nem is foglalkozott.

A követelésének második tétele az volt, hogy a bíróság ítélete alapján a ...és Vidéke Takarékszövetkezet volt felelős azért, hogy a felperest illető munkabér-követeléseket az adósoktól beszedje. A takarékszövetkezet a beszedésért nem tett semmit. A felperesnek nem kínálta fel azokat az ítéleteket, amelyek beszedését biztosítani nem tudta, és a felperes akarata és beleegyezése nélkül 812.926.- Ft értékben leírta a követeléseket.

A bíróság ezt a kérdést sem értette meg, így ezzel sem foglalkozott.

Álláspontja szerint helytelen a megyei bíróság elévülésre vonatkozó álláspontja a 647.113.- Ft vonatkozásában. A felperes el volt zárva a bizonylatok elől, nem tudhatta, hogy javára mikor, milyen pénzösszeg folyik be, ezért volt kénytelen keresetet indítani. Amennyiben alulbecsüli a megtérülést, úgy a kötelezett csak azt fizeti ki, de az elévülés miatt is kénytelen volt a felperes perbe vinni az egész követelést. Így álláspontja szerint a meg nem térült követelések elévülési ideje megszakadt és újból kezdődik.

Megalapozatlan a megyei bíróság 300.000.- Ft perköltséggel kapcsolatos álláspontja is. Az alapügyben jogellenesen emelte föl jogerős ítéletében az

eljáró bíróság 100.000.- Ft-ról 200.000-re az elsőfokú perköltséget fellebbezés nélkül, ugyanakkor másodfokú perköltségként pedig szintén téves a 100.000.- Ft fellebbezési eljárási költség megfizetésére vonatkozó rendelkezés. Ez kifejezett törvénysértésnek minősül.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítéltábla álláspontja szerint a megyei bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás adatait a Pp.206.§-ában foglalt elveknek megfelelően értékelve megalapozott tényállást állapított meg, és az ebből levont jogi következtetése is mindenben helytálló és helyes. Az ítéltábla teljes egészében osztotta a megyei bíróság jogi álláspontját és a részítélet részletes indokolásában foglaltakat. A fellebbezésben felhozott érvekre figyelemmel az alábbiakat emeli ki:

A megyei bíróság a rendelkezésre álló eljárási adatok alapján helyesen állapította meg, hogy a felperes 647.113.- Ft és járulékaival kapcsolatos igénye elévült. Az alperes 3.Mf.20.596/1997/18. szám alatti jogerős ítéletét a felperes 1998. július 27-én átvette. A Legfelsőbb Bíróság az Mfv.II.10.894/1998/3. számú ítéletében az alperes 3.Mf.20.596/1997/18. sorszámú ítéletét hatályában fenntartotta. A felülvizsgálati eljárásban hozott ítéletet a felperes 1999. augusztus 31-én vette át. Ugyanakkor az ezen perrel kapcsolatos kártérítés megfizetése iránti keresetlevelét 2005. november 11. napján nyújtotta be.

A Ptk.324.§. /1/ bekezdése szerint a követelések öt év alatt évülnek el, ha jogszabály másként nem rendelkezik.

A 325.§. /1/ bekezdés értelmében az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet.

A felperes a 647.113.- Ft-os igényének esedékességét 1998. július 27. napján határozta meg, ezen időponttól a keresetlevél benyújtásáig pedig több mint öt év telt el, még az esetben is, ha az ötéves elévülési határidőt a Legfelsőbb Bíróság 3. sorszámú ítéletének átvételétől - 1999. augusztus 31. - számítjuk.

Megalapozottan állapította meg a megyei bíróság, hogy a Ptk.327.§. /1/ bekezdése szerinti elévülést megszakító cselekmény nem történt, ennek igazolására nem került sor. Az a tény, hogy a felperes különböző szervekhez, így a Legfőbb Ügyészséghez, a Szombathelyi Városi Ügyészséghez, illetve az

OIT Hivatalhoz különböző beadványokat nyújtott be, az elévülést nem szakította meg, illetve az elévülés nyugvása sem állapítható meg.

A 173.582.- Ft, a 812.926.- Ft és ezen összegek törvényes mértékű kamatai, valamint a 300.000.- Ft perköltséggel kapcsolatban is a megyei bíróság megalapozottan és a rendelkezésre álló adatok alapján jogszerűen utasította el a felperes keresetét.

A munkaügyi perben meghozott ítéletek során jogalkalmazási, jogértelmezési hiba, hiányosság nem állapítható meg, így jogellenesség hiányában a Ptk-nak a 339.§. /1/ bekezdésében meghatározott konjuktív feltételei hiányoznak, ezért a kártérítés megállapítására nem kerülhet sor.

Az ítélet tábla a Pp.253.§. /2/ bekezdése alapján - helyes és teljes körű indokaira figyelemmel - a megyei bíróság részítéletét helybenhagyta.

Az alperesnek a másodfokú eljárás során költsége nem merült fel, - mivel a tárgyaláson nem jelent meg - ezért e tárgyban az ítélet tábla a határozathozatalt mellőzte.

Győr, 2008. évi április hó 3.napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr. Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr. Lezsák József sk.
bíró